

Vážení čtenáři!

Druhé číslo letošního ročníku revue *Cesty katecheze* je věnováno tématu „Písmo svaté v katechezi“. Křesťan, jenž byl přijat do společenství s Bohem a s církví na základě svého křtu, má být v církvi také uveden do naslouchání, četby a porozumění textům Písma svatého, neboť skrze ně k nám mluví Bůh. Odpovědí na přijaté Boží slovo je modlitba. Ta prohlubuje naše poznání Boha a náš osobní vztah k Němu, a také k církvi. Boží slovo je proto základním pramenem katecheze a také první evangelizace.

Jedním z privilegovaných míst, kde se věřící křesťan setkává s Božím slovem zapsaným v Bibli, je katecheze. Článek, jehož autorem je prof. G. BIANCARDI, vám představí vývoj v přístupu církve k Bibli ve svých dějinách. Tento článek doplňuje zadní obálka časopisu s ukázkou inspirativního přístupu při tvorbě „Bible chudých“. Na historický přehled navazuje recenze apoštolské exhortace *Verbum Domini* (2010), která představuje Boží slovo pro církev a svět dnes, v našich podmínkách. Situaci v českém prostředí dokresluje rozhovor o brněnském projektu *Veźmi a čti*.

Boží slovo nám dává moudrost ke spasení, je dobré „k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby byl Boží člověk náležitě připraven ke každému dobrému činu“ (podle 2 Tim 3,15–17). Boží slovo je však v Písmu svatém vyjádřeno slovy lidskými. Věříme, že biblický text je inspirován Duchem Svatým a že je zapsán tak, jak to Bůh chtěl. Lidští autoři Písma svatého jsou nám časově i kulturou velmi

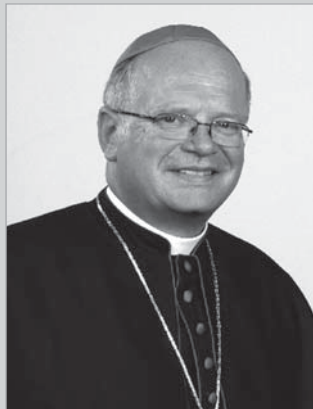
vzdálení. Jejich dílo žilo v církvi také svým životem (bylo například různě interpretováno). Z toho důvodu patří k zvláště významným úkolům církve Boží slovo vykládat a pomáhat věřícím i lidem hledajícím přistupovat k biblickým textům s porozuměním. Tak se v nich může projevit proměňující síla živého Božího slova určeného i pro všechny posluchače a čtenáře v naší době. Články, jejichž autorkami jsou M. KLAŠKOVÁ a S. KUBOVÁ, představují dva z možných přístupů: využití biblických postaviček a základů narativní analýzy

textu příběhu. Tyto přístupy jsou doplněny o praktické ukázky. B. FEININGER je autorem článku, z něhož jsme vyšli při představení některých starších i novějších přístupů biblické didaktiky v náboženské pedagogice, s nimiž se můžeme setkat též v českém prostředí.

V. NĚMEC si vybral jako inspiraci z historie pokus protagonistů liberálně teologického proudu v českém meziválečném protestantismu vytvořit nové náboženství „pro člověka“ 20. století. Jde o fenomén, jež v jiných formách působí určité napětí i v hledání pojetí dnešní náboženské výchovy.

Praktická příloha nabízí několik zkušeností s uváděním dětí a mladých lidí do četby Bible, a to formou otázek a odpovědí i metodických podnětů a scénářů. Ve druhé části je uvedeno několik méně známých metod práce s biblickými texty. Upozorňujeme také na nově zřízenou záložku „Písmo svaté“ na internetových stránkách naší revue.

Marie Zimmermannová

Milí čtenáři,

dovolu na začátek malou vzpomínku. V dubnu 1975 jsem nastoupil na své první kaplanské místo do farnosti Frýdek. Mezi mé povinnosti patřilo i učit náboženství, což bylo pro mne poněkud překvapující. Přišel jsem totiž z prostředí západních Čech, kde se už v té době skoro nikde náboženství neučilo. A tady jsem najednou stál ve Starém Městě u Frýdku ve škole a přede mnou asi 20 dětí. Upřímně přiznávám, jímal mě strach. Na tu první hodinu jsem se opravdu připravoval, ale jaksi jsem brzo zjistil, že to, co jsem měl připraveno, je už vyčerpáno, a z hodiny uteklo teprve 20 minut. Polévalo mě horko. Nikomu tento zážitek nepřejí. Je pravdou, že jsme se na fakultě nedozvěděli mnoho o metodice a podobných teoretických věcech, které by kantor měl znát, než vstoupí do školy jako učitel. Pak jsem si ale vzpomněl, že náš pan profesor Novák dělal velikou věc: v hodinách katechetiky nám vyprávěl. Takže jsem si řekl, budeš dětem vždy pěkně vyprávět. Snadno se to řekne. Těch příběhů vhodných k zabudování do katecheze zase tak mnoho nebylo. Navíc v té době vlastně neexistoval žádný vhodný katechetický materiál, a tak jsem zase začal tápat. Ale jednu věc jsem si v té době uvědomil: krásné věci musíš prožít. A věřte, že jsem si nakonec hodiny náboženství velmi

oblíbil a do školy se doslova těšil. Objevil jsem totiž skoro bezedný zdroj nádherných příběhů, které jsou k vyprávění, a děti je vždy velmi pozorně sledovaly. Tak jednoduché: tím zdrojem bylo Písmo svaté. Možná mě k tomuto poznání dovedla povelikonoční událost, kdy učedníci, kteří utíkali z Jeruzaléma do Emauz, potkali Pána a ten jim v rozhovoru vykládal všechno od Mojžíše až po jejich dobu, co se vztahovalo na jeho osobu. A učedníci si pak uvědomili, že jim srdce hořelo, když k nim promlouval. Názorný a jasný pokyn, kde mám čerpat příběhy k vyprávění, chci-li u dětí vyvolat „hoření srdcí“. Moje zkušenost je, že obsah Písma svatého, ať už biblické příběhy Starého zákona nebo příběhy ze života Pána Ježíše, ale i jeho podobenství a vyprávění, jsou nejlepšími zdroji našeho katechetického snažení. Přeji Vám radost z hlásání pravdy, že Boží království se přiblížilo, ano že je mezi námi. A Duch Svatý kež Vám dává správné impulzy a je v hodinách katecheze vždy s Vámi.

Vaší práci ze srdce žehná

Mons. František V. Lobkowicz
biskup ostravsko-opavský